

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLVI. De Pignore. Conf. Rubr. de Hypotheca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

comm. libert. l. sciendum 32. de manumiss. testam. Bart. in l. proximè. ubi Bald. de his quæ in testam. delentur. & not. in l. eam quam. Cod. de fideicommiss. Angel. & Johan. de Imol. in l. si filius, de vulg. substit. l. 1. ibi: rationem pietatis. C. de comm. serv. manumiss. Bart. in l. si unus, de testam. manumiss. Pantschman. p. 2. quest. 1. n. 2. quin imò & favore piæ causæ clausulam codicillarem præsumi senserunt Bald. in l. si jure. C. de fideicommiss. Marian. Socin. in reg. 398. limit. 1. & in l. cum avus. n. 13. de condit. & demonstr. Jas. in l. non est dubium. Cod. de testam. Gabr. 4. de testam. conclus. 5. confer & Tiraquell. in tract. de privileg. piæ caus. per tot.

Quæ omnia intellige, si scilicet Legis autoritas accesserit; pietas enim sola ea neglecta & deficiente non efficit, ut quis validè obligetur. Nov. 1. §. si verò expressum. l. pen. §. illo 2. C. de necessar. serv. hered. instit. l. nam etsi parentibus 15. ff. de inoffic. testam. ubi si mater pietatis intuitu legatum velit, necesse fuit eam se autoritate Legis munire. Pantschman. p. 2. q. 6. n. 70. adde & Carpz. 6. res. 33. n. 25. nec eam ex arbitrio Dd. definiendam esse, patet ex l. 10. C. de SS. Ecclef. cum in favorem piæ causæ nihil præter expressi juris rationem statuere debeamus, cap. 1. §. sed diversum. de alienat. Feudi. Frideric. Mindan. consult. Saxon. lib. 3. quest. 9. n. 11. præsertim ad damnum & aliorum jacturam. cap. suam 9. ubi Canonista de piæ. prout de viduis & aliis miserabilibus personis dicitur, in cap. ex tenore 11. de foro compet. & in cap. per nostras 7. de donat. inter vir. & uxor. Licet enim favor Ecclesiæ & piæ causæ sit maximus, attamen ad præjudicium tertii non est extendendus, cap. quid ergo 3. 23. quest. 4. & ibi gloss. Felin. in cap. nonnulli. n. 6. de rescript. vid. & l. 38. §. 2. ff. de aur. & arg. leg. sed & ita est favendum, ne aliis fiat iniustitia, Bofold. 3. conf. 94. n. 7. d. l. illud 19. vers. nulli danda licentia. C. de sacros. Ecclef.

IV.

Ad piam causam data debentur, quoties de ultimâ voluntate constat, etsi illa omni solennitate careat. Mev. P. 8. Dec. 5. n. 2. seqq.

V.

Piæ causæ privilegium non est tribuendum, nisi jure expressum; nam pietas sola absque lege non efficit, ut præter jus commune quid fiat. Mev. Conf. 98. n. 73. 120. seqq.

VI.

Omnis immensitas donationis in piam causam est optima mensura N. 7. & 2. §. 1. Hinc cui incumbit distributio panum inter pauperes alicujus parochiæ, debet hoc opus pium non saltem exequi, sed & suo privato patrimonio augere l. 12. C. de SS. Ecclef.

VII.

Pietatis ratio semper & ubique habenda est l. 1. de obseq. parent. & patr. præstand. l. 43. in fin. de religiof. Unde & pietatis & humanitatis causa impensa factæ non repetuntur. l. ult. C. de captiv. Exceptio est apud Cujacium in parat. C. de infantib. exposit. n. 51. ubi dissentire videtur Pac. Verum si videamus, an pietas sit causa procacitica tantum, ut in l. 31. §. 6. de N. G. an

verò finalis, d. l. 43. de Relig. res facile componitur.

VIII.

Non omne, quod quis pietatis ratione facere debet, etiam præcisè facere cogitur, l. 4. §. 2. & 4. junct. §. 13. ff. de alend. lib. cum multa etsi honestè præstentur, à liberalitate tamen procedunt, non ex obligatione, l. ult. C. de dot. promiss. l. 12. §. 13. ff. de administr. tutor. Coll. Jurid. Arg. lib. 23. tit. 3. th. 5. n. 3.

IX.

Pietas interna reprehendenda non est, quæ suspicionem fraudis evitat. l. 1. §. si libertas 27. ff. si quid in fraud. patr. & patr. 19. ff. quæ in fraud. creditor.

X.

Pietatis sub specie non est committenda impietas, sicut 8. ext. de heret. c. super 4. extr. de usur.

XI.

Pietas & necessitas non sunt sub lege, cap. ult. extr. de fer.

XII.

Pietate culpa purgatur, cap. si qualibet 20. 22. quest. 2. nec est crudelitas, sed pietas crimina punire, c. legi 13. 23. q. 8.

XIII.

Quod ad unum pium usum destinatum est, ad alios usus transferri potest, l. legatum 16. & ibi Bart. de usufr. legat.

Intellige scilicet, quando ille usus, ad quem ab initio quid destinatum erat, in desertudinem abiit, l. legatum. 4. de administr. rer. ad civit. Pa. normitan. Innocent. Covarr. in cap. nos quidem. de testam. Bart. in l. 1. n. 8. ff. de condit. instit. Bald. in l. si quis ad declinandum. in princ. n. 10. C. de Episc. & Cler. Tiraquell. in tract. de privileg. piæ caus. priv. 38. Rochus & Curt. de Jur. patr. quest. 15. num. 33.

CAP. XLVI.

De Pignore. Conf. Rubr. de Hypothecâ.

Axioma I.

Quodcumque in securitatem crediti traditur, illud est pignus, quia pignus constituitur per contractum realem, qui non nisi traditione celebratur. Et ita differt pignus ab hypothecâ.

II.

Quicumque non potest alienare, ille nec oppignorare; nam oppignoratio est species alienationis, l. ult. C. de reb. alien. non alien. cum per oppignorationem alteri constituitur jus in re. Quodcumque igitur est prohibitum in termino, prohibitum etiam est in viâ. Ita ergo pupilli, minores, commodatarii & c. oppignorare non possunt.

III.

Quodcumque non potest alienari, illud nec potest oppignorari. Ratio est in axiom. præced. Ita ergo feudum regulariter Domino agnatisque dissentientibus oppignorari nequit l. 2. Feud. cap. 52. Gl. 1.

52. Gail. L. 2. obf. 154. n. 5. Pariter nec res sacrae, religiosae, universitatis, &c.

IV.

Quot modis solvitur debitum, tot modis solvitur pignus, hoc enim datur in securitatem Crediti, l. 6. pr. ff. quib. mod. pign. vel hyp. solv. ita solvitur pignus per debiti integritatem, confutionem, novationem, Franzk. ad ff. eod. num. 11. Struv. Ex. 26. th. 50. remissionem expressam vel tacitam l. 17. §. 2. de pact. l. 7. C. de remiss. pign. absolutionem debitoris licet per sententiam iniquam. Franzk. ad tit. quib. mod. pign. vel hyp. solv. n. 38.

V.

Quoties debitum non solutum, toties jure luendi nullo modo praescribitur: quia luere pignus est res merae facultatis naturalis, & actio pignoratitia non nascitur antequam debitum sit solutum; actioni vero nondum natae non praescribitur.

VI.

Quoties debitum solutum, toties luitioni pignoris praescribitur triginta annis: quia ab eo tempore, quo debitum solutum, nata jam est actio pignoratitia, quae cum personalis sit, triginta annis ad exemplum ceterarum expirat, l. sicut. 3. C. de praescript. 30. vel 40. ann.

VII.

Quotiescunque creditor propria autoritate occupat pignus, toties praestat calum, l. 30. ff. de pign. act. ratio consistit in odio privatae autoritatis.

Limita, ut hinc aliud sit, si creditori licentia occupandi data a debitore, Brunnemann. ad d. l. 30. si vero debitor resistat, iudex ad eundem est, & sic pactum hoc operabitur paratam executionem.

VIII.

Quoties ob contumaciam alterius fit immisio, toties pignus vocatur praetorium, quia hoc a praetore ex aequitate in gratiam Creditorum est introductum, l. 1. C. de praet. pign. e. g. si legatarius ob non praestitam cautionem, l. 1. tit. ff. ut legat. caus. caveatur. vel creditor ob latitantem debitorem in bona mittatur, l. 1. 12. in fin. ff. quib. caus. in possess. datur. l. 15. §. 21. de damn. infect. aut si missio fiat ex causa damni infecti, d. l. 15. l. 5. §. 1. eod.

IX.

Quoties ob executionem rei judicatae fit immisio, toties inde oritur pignus judiciale, l. 1. tit. C. si in caus. judic. quia hoc a iudice post sententiam in iudicio constituitur.

Amplia, ut idem hodie sit in instrumenti liquisi five gharentigionati executione. Carpz. P. 1. C. 28. d. 137.

CAP. XLVII.

Pigritia. Negligentia.

Segnitia.

Axioma I.

Pigritia seu desidia non debet esse impunita, l. unic. Cod. de offic. Comit. sac. larg.

II.

Pigris & negligentibus jura non subveniunt, l. non 16. Ex quibus causis major. l. pupillus 24. quae in fraud. cred. Wesenb. in parat. ff. de agnoscend. & alen. liber.

CAP. XLVIII.

De Piscibus.

Axioma I.

Pisces fructificationis causa stagno immissi, cedunt heredibus vasalli, defuncti eo tempore, quo stagnum mox est piscabile, Carpz. P. 3. Const. 32. n. 27.

II.

Pisces propagationis causa in stagno existentes immobilibus annumerantur, arg. l. 62. §. 1. ff. de usufr. secus si custodia causa tantum habeantur, l. 15. in fin. ff. de act. emt.

III.

Pisces fructus aquae non sunt, nec piscandi jus fluvio aut stagno cohaeret, Carpz. Disp. de Feud. 4. pos. 19.

CAP. XLIX.

Placere, displicere.

Neque eos, qui placuerint, gravare iusti est, neque eos, qui displicuerint, retinere, prudentis. l. 4. C. de susceptor.

CAP. L.

Plenum, plenitudo potestatis. v. supra Perfectum.

Axioma I.

Plenum idem est, quod perfectum, l. fideicommissi 11. §. quaquam 7. de legat. 3. cap. cum inter 13. ubi Innocent. & alii de re judic. Felin. in cap. auditis. in 3. col. de praescript. Jason. in l. posthumus. col. fin. C. de bon. poss. contr. tab. Verba enim pleno jure perfectionem denotant, Lud. Gom. ad §. fuerat. Inst. de act. num. 28.

Intellige nimirum circa eundem casum ab Imperatore inductum, secus circa alios, quia talis perfectio iniqua non includit, argum. cap. quemadmodum. 25. & cap. Quintavallis 23. cap. veniens 16. de jurejur. Ludov. Gomez. d. loc. n. 32.

II.

Plenitudo potestatis est arbitrii plenitudo, nulli necessitati subiecta, nullis regulis juris limitata, Bald. in l. 2. C. de servit. Paris. cons. 1. vol. 2. Gylman. 1. p. 2. tit. 11. vot. 2. n. 15. Peregrinus lib. 1. de jure Fisci tit. 3. n. 63.

Quoties enim summus Princeps aliquid facit de plenitudine potestatis, nemo dicere potest, cur ita facis, quia apud Principem stat pro ratione voluntas. Bologn. cons. 6. Jas. in l. fin. de const. Princ. & in l. rescripta. C. de precib. Imp. offerend. Burlat. cons. 410. n. 28.

III.

Plenitudo potestatis in dubio non praesumitur, Innoc. in cap. innovat n. 6. de Elect. c. innovamus.

(1) 4

n. 1.